

DE SCHAKEL

informatieblad ouderen venray
viende jaargang nummer 4-1988

HET NIEUWE SEIZOEN STAAT WEER
VOOR DE DEUR !!

De zomer van 1988 loopt bijna ten einde. De vakantie zit er in veel gevallen al weer op. De een keert terug van een verre reis, de ander geniet nog na van de Venrayse kermis, en weer een ander is blij dat "die stille tijd" achter de rug is, en wil zich weer volop in het verenigingsleven gaan storten.

Hoe dan ook, we hopen dat de zomermaanden U goed hebben gedaan, en dat U goed uitgerust, en met veel energie het nieuwe seizoen tegemoet zult treden. Want, er staat weer heel wat aan activiteit op stapel.

De ouderenverenigingen met hun soosmiddagen, de besturen met al hun vergaderingen, het Welzijnswerk Ouderen met al haar activiteiten, als volksdansen, gymnastiek, zwemmen, koersbal, kaarten, biljarten, handwerken, de mensen, die actief zijn in de maaltijdvoorziening, de schouwburgcommissie, de discussie- en themabijeenkomsten, soms vraag je je af, of ouderen nog wel een plaatsje vrij roosteren in hun agenda om ook eens even lekker te niksen.

We hopen, dat U een geslaagde keus zult maken uit het grote aanbod van mogelijke activiteiten, en dat U veel plezier zult beleven in het nieuwe seizoen. We hopen, dat - waar nodig - we ook op U een beroep kunnen doen om activiteiten mee te ontwikkelen, en meer te organiseren. Dus niet alleen consumeren, maar ook produceren, laat dat de lijfspreuk zijn voor dit seizoen.

De redactie van De Schakel geeft daarvan graag het goede voorbeeld. Het eerste resultaat van hun noeste arbeid ligt hier voor U. De redactie dankt uiteraard in het bijzonder de inzenders van copy. Dat verlicht ons werk aanzienlijk. Mogen we ook in het nieuwe seizoen op Uw pennevruchten blijven rekenen.

De redactie.

MOGEN WIJ U VOORSTELLEN ...

Met ingang van 19 september 1988 is Ankie Bongers werkzaam als functionaris Gecoördineerd Ouderenwerk bij het Welzijnswerk Ouderen in Venray, voor 20 uur per week. Zij vervangt Thea Janssen, die met zwangerschapsverlof is en aansluitend enige weken vakantie heeft.

Tijdens de duur van de vervanging, tot 1 december 1988, zal Ankie voornamelijk taken van Thea overnemen.

Die taken zijn:

- huisvesting:
alle ouderen, die onze hulp inroepen bij problemen/wensen met betrekking tot hun huisvesting, wenden zich tot Ankie;
- Meer Bewegen voor Ouderen:
de organisatie van volksdansen, gymnastiek, koersbal, zwemmen voor ouderen, de kontakten met de leiding van de groepen;
- beheer van de accommodatie De Kemphaan, en alles wat daarmee samenhangt.

Ankie zal in de komende periode steeds op maandagmorgen en op donderdagmorgen bereikbaar zijn tussen 09.00 en 12.30 uur op De Kemphaan.

Enige beknopte informatie over Ankie:

Zij is 28 jaar, woont in Venray, heeft 5½ jaar gewerkt in een dienstencentrum voor ouderen in Oosterbeek (bij Arnhem), en daarna is zij werkzaam geweest als leidster in de gezinszorg in de regio Venlo.

We heten haar van harte welkom in ons midden, en wensen haar een plezierige en nuttige tijd toe bij ons.

Stichting RISC, afdeling Welzijnswerk Ouderen,
Thea Janssen
Jos Gerritsen
Riekie Dols

GELDERSE NOTA HUISVESTING OUDEREN.

"Ieder huis heeft zijn gemeente" is de titel van een nota van de Gelderse Raad voor het Ouderenbeleid, waarin het gemeentelijke huisvestingsbeleid voor ouderen centraal staat. Uitgangspunten van de nota vormen de opvatting dat de ouderenhuisvesting een geïntegreerd onderdeel moet zijn van het huisvestingsbeleid in het algemeen, dat er een koppeling moet zijn tussen de ouderenhuisvesting en het zorgbeleid en het feit dat ouderen inspraak horen te krijgen.

De nota behandelt diverse aspecten van de huisvesting van ouderen, zoals de verschuiving van nieuwbouw naar vernieuwbouw, locatie, woonomgeving, typen woningen en de financiering. Tussen de lopende tekst door worden praktische en principiële aanbevelingen gegeven.

Voor f 6,-- per stuk is de nota te bestellen bij de Gelderse Raad voor het Ouderenbeleid, Boulevard Heuvelink 2, 6828 KP Arnhem, tel. (085) 592611.

DE OUDE GROOTVADER EN ZIJN KLEINZOON.

Er was eens een stokoude man; zijn ogen waren dof geworden, zijn oren doof en zijn knieën trilden. Als hij nu aan tafel zat en zijn lepel bijna niet kon vasthouden, morste hij soep op het tafellaken en hij liet ook weer wat uit zijn mond lopen. Zijn zoon en diens vrouw waren daar vies van en daarom moest de oude grootvader ten slotte in de hoek achter de kachel gaan zitten, en zij gaven hem zijn eten in een aarden schoteltje en bovendien niet eens genoeg; dan keek hij bedroefd naar de tafel en zijn ogen werden vochtig. Ten slotte konden zijn beverige handen ook het schoteltje niet meer vasthouden, het viel op de grond en brak. De jonge vrouw werd kwaad, zij zei echter niets en zuchtte alleen maar. Toen kocht zij voor een paar stuivers een houten nap voor hem, daaruit moest hij nu eten. Terwijl zij daar zo zitten, raapt het kleinzoontje van vier jaar op de grond kleine plankjes bij elkaar. "Wat doe je daar?" vroeg zijn vader. "Ik maak een trogje," antwoordde het kind, "daaruit moeten vader en moeder eten als ik groot ben". Toen keken man en vrouw elkaar een ogenblik aan en begonnen ten slotte te schreien en meteen haalden zij de oude grootvader aan tafel en zij lieten hem voortaan altijd meeëten en zeiden ook niets meer als hij een beetje morste.

(Een sprookje van Grimm.)

INFORMATIEBULLETIN.

De besturen van de bejaardencentra Het Schuttersveld in Venray en Eldershome in Well hebben besloten in de toekomst nauwer te gaan samenwerken.

Hoe die samenwerking concreet vorm zal moeten krijgen is nog niet tot in details bepaald. De beide besturen hebben een werkgroep gevormd met de opdracht, daarvoor nadere voorstellen uit te werken. Vanuit de Katholieke Vereniging van Bejaardentehuizen, waarbij beide tehuizen zijn aangesloten, wordt deskundige begeleiding ontvangen.

De behoefte aan samenwerking is niet nieuw. Elders is al herhaaldelijk gebleken, dat door een bestuurlijke samenwerking meer en betere mogelijkheden gaan ontstaan, om aan de toenemende vraag van ouderen naar verzorging tegemoet te komen.

De statistieken maken overduidelijk, dat er in de nabije toekomst sprake zal zijn van een snel toenemende vergrijzing en verzorgingsbehoefte. Meer mensen zullen dus een beroep gaan doen op de bestaande voorzieningen.

Van de andere kant heeft de overheid uit bezuinigingsoverwegingen praktisch elke uitbreiding van de voorzieningen geblokkeerd. Er moet op gerekend worden, dat uitbreiding - ook voor de toekomst - niet of slechts mondjesmaat toegestaan zal worden. Dat om het voorzieningenpeil te kunnen handhaven en aan de toenemende vraag enigszins te kunnen voldoen.

De tijd, dat men een plaats in het bejaardencentrum kon bespreken "uit verzorging" is al lang voorbij.

Toelating tot een verzorgingstehuis is alleen maar mogelijk als het echt noodzakelijk is. Dat betekent dan weer, dat ook steeds hogere eisen worden gesteld aan de kwaliteit en de deskundigheid, waarmee de verzorging wordt aangeboden. Een effectieve beleidsvoering en doelmatige beleidsbepaling zijn daarvoor uitermate belangrijk. Alleen dan zal het mogelijk zijn de kwaliteit en verzorging en huisvesting zo goed mogelijk te garanderen.

Er zal dan ook, tengevolge van de samenwerking, niet getornd worden aan de bestaande personeelsbezetting. Aan beide besturen hebben die overwegingen voor ogen gestaan tijdens de contacten, die geleid hebben tot een beginselverklaring, waarin de wens tot samenwerking wordt uitgesproken. Zij voelen zich verantwoordelijk voor de kwaliteit van de ouderenverzorging in de regio van de beide tehuizen.

Tegen de achtergrond van de te verwachten ontwikkelingen in de nabije toekomst, zijn zij van mening, dat alleen in goede samenwerking een adequaat antwoord kan worden gevonden op de vraagstukken, die zich zullen aandienen.

De vervroegde uittreding van de directeur van Eldershome geeft de beide besturen de gelegenheid op het terrein van het management reeds in het komende najaar tot samenwerking te komen. Zowel aan de zijde van Het Schuttersveld als bij Eldershome is de overtuiging aanwezig, dat een goede vorm van samenwerking gevonden kan worden en dat de toekomst van de bejaardenverzorging in de beide tehuizen daarmee in hoge mate is gediend.

Venray/Well, 18 juli 1988.

PICKNICK 1988.

In en rond de die dag zonnige tuinen van Het Schuttersveld is op donderdag 30 juni weer de jaarlijkse picknick voor ouderen gehouden. En een geslaagde picknick !! Zeker niet alleen omdat de weergoden het goed met ons voor hadden, maar ook dankzij de grote opkomst!

Ruim het dubbele aantal bezoekers van vorige jaar zocht zijn weg tussen gezellige kramen. Men kon genieten van spijs, drank en spelen. En op de tonen van het "huisorkest" maakten velen een dansje. Kortom een picknick om met genoegen op terug te kijken. Zeker niet achterwege mag blijven een groot woord van dank aan allen die, hetzij door financiële steun, hetzij door hun inzet, deze picknick hebben doen slagen.

Er zijn tijdens deze picknick ook een aantal leuke foto's gemaakt. Die foto's hangen nu op een prikbord in de hal van het activiteitscentrum voor ouderen, Kennedyplein 1. U kunt, als U wilt, deze foto's voor U zelf bijbestellen. Bij de foto's hangt een bestellijst waarop U Uw naam en adres en de door U gewenste foto's kunt aangeven. U hebt tot 1 oktober 1988 de tijd om bij ons binnen te lopen, de foto's te bekijken en bij te bestellen. De foto's kosten U f 1,50 per stuk. Na 1 oktober kunnen er geen foto's meer bijbesteld worden.

Welzijnswerk Ouderen Venray,
Jos Gerritsen.

WAAR HET KIND NOG WELKOM

EN DE OUDERDOM GEEËRD (2).

Wij hadden bij ons in de straat ook zo'n sjieke oude heer; heel sjiek met "cement zekskes" (slobkousen). Ik groette hem altijd zeer beleefd en met veel respect. Hier zat, dat moet ik tot mijn schande bekennen, een zekere berekening in. Ik wist bijna zeker, dat hij me dan aan de hand mee zou nemen naar de dichtsbijzijnde snoepwinkel. Daar kocht hij dan voor mij een kwatta-reep mét een soldaatje. Die soldaatjes kon je sparen. Had je er een oneindig aantal van, dan ging een kadowereld voor je open. Helaas, ik ben hem niet vaak genoeg tegengekomen om dat te bereiken. Mijn jeugd en zijn leven waren daar te kort voor. Mijn oude vriend werd allewege geprezen als een groot kindervriend. Meerdere kinderen viel namelijk deze vreugde ten deel. Toch had ik altijd het idee, dat ik een bijzondere plaats bij hem innam. Dat was niet alleen omdat wij in dezelfde straat woonden, maar ook omdat ik er zo "zielig" uitzag. Ik droeg namelijk al met 6 jaar een bril. Dat was toen nog wat we nu "een ijzeren ziekenfondsbrillette" zouden noemen. Het hing meestal scheef, omdat ik er een bal tegen gehad had, of omdat hij verbogen was met stoeien. Dit accentueerde mijn zieligheid natuurlijk geweldig. De brilverkoop was toen nog in handen van de apotheker. Ik was daar een regelmatige klant.

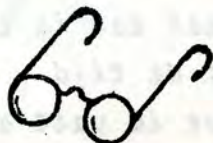
Of het glas was weer kapot, of hij moest weer gesoldeerd worden of rechtgebogen. Als ik daar binnen kwam met de bril op 11 uur of de stukken in mijn hand, werd ik overstelpt met medelijden en snoepjes.

Achteraf bekeken was ik toen voor de mensen een gehandicapt jongetje, dat erg op hun medelijden werkte. Ik nam dat goedmoedig in ontvangst, want daar stond de houding van mijn leeftijdgenoten tegenover, die helaas geen spier medelijden hadden, maar mij uitscholden voor "schèle". Sommige zeiden zelfs "schèle monarch" om het nog erger te maken. Ik voel nu pas goed dat het toen een groot trauma voor mij geweest moet zijn. Een bril was toen iets heel bijzonders. Dat bracht een straatjongen tot uiting, toen ik samen met mijn moeder door de stad fietste. Mijn moeder droeg ook een bril. In stomme verbazing over het feit, dat hij twee brillejoden tegelijk zag, riep hij uit: "Kiek doa, twéé schèle".

Het vriendelijke oude heertje uit mijn jeugd bewaar ik als een kostbare schat in mijn herinnering, vooral omdat hij nu helemaal uit het straatbeeld verdwenen is. Dat heeft de tijd met zich meegebracht.

Stel dat hij nu nog eens over straat zou wandelen, met zo'n zielig gebrild jongetje aan de hand op weg naar een snoepwinkel. Hij zou direct opgepakt worden als een vies oud mannetje, die het nota bene ook nog doet met gehandicapte kinderen

J. Ruyten.

"QUIZ !"

Ik hoef de "honderdduizend". niet

Ik hoef niet zoveel poen

Ik hoef geen auto en geen jacht

Wat moet ik daar mee doen!

Ik hoef geen koelkast, groot of klein

Wat doe ik daar nog mee

Ik heb er immers zelf al een

Wat moet ik er met twee!

Geen "vaten-wasser", wat een mop

En dat voor mij alleen

Het duizelt je, als je die spullen ziet

Waar moet dat allemaal heen?

Dat verre reisje naar Japan

Met al die pracht en praal

Dat hoeft ook helemaal niet meer

Ik weet dat ik dat niet haal!

Mijn "honey-moon" is lang voorbij

Al meer dan vijftig jaar

Toen hadden we die prijzen niet

Ze hadden wel elkaar!

Eèn quiz, maar dat is een vrome wens

En zeker uit de tijd

Maar dààr doe ik vast aan mee

De prijs: "Tevredenheid" ...

F. Stappers-Hol.

HET UUR VAN OORDEEL ...

Zo klinkt het woord van de Heer in het vuur van zijn oordeel: Ik ben de Marokkaan die 's nachts jouw school heeft gepoetst, zodat jij er overdag weer kon studeren. Nu zit ik ver van jou in de gevangenis van Rabat. Asjeblief en dankjewel!

Ik ben de Turk die jou tot vorig jaar zo vlot en vriendelijk bediende in een eethuis op de hoek. Ik ben weer thuis en maak het meer dan slecht. Asjeblief en dankjewel!

Ik ben de Portugees die maandelijks jouw kleren stoande. Gisteren ben ik in lijn 13 opgepakt en op de trein naar Lissabon gezet. Asjeblief en dankjewel!

Ik ben de Griek die jouw wegdek asfalterde. Je móet het weten, want je reed er ongeduldig overheen, terwijl ik riep: "Meneer, U even wachten!" Nu loop ik op een zandweg in Griekenland. Er valt hier niets te asfalteren. Asjeblief en dankjewel!

Ik ben die jongen uit Ankara die zes jaar lang voor jou het brood gebakken heeft in de centrale bakkerij. Sinds kort beweert mijn baas, dat hij mij nog nooit heeft gezien en dus allicht niet zwart voor zich liet werken. Daarom schuil ik nu met velen in een van jullie kerken. Asjeblief en dankjewel!

Ik ben de Tunesiër die jouw metaal bewerkte. Met vijftien andere buitenlanders ben ik zonder uitbetaling van het laatste loon op straat gezet. Wij zijn nu met de moed der wanhoop onderweg naar Zweden. Asjeblief en dankjewel!

Ik ben de Marokkaan die jarenlang jouw bloemen kweekte,
Bloemen houden van mensen en omgekeerd. Maar of mensen
houden van elkaar, dat hangt hier steeds meer af van
de centen. Ik ben in ieder geval te duur gebleken, en
ben nu "per Fleurop" retour naar koning Hassan.
Asjeblief en dankjewel!

Als iemand dan mocht zeggen: Maar Heer, nu lijkt
U ons een vreemde god, zo bent U ons niet eigen!
Dan zal Hij zeggen: Ik was die vreemde in jouw
midden, maar je hebt me niet gezien. Ik was je
eigen als de minste mens, maar je bent mij vroom
en spijkerhard voorbijgegaan!
En daarom zeg ik: Ik ken je niet, ga weg van mij!

Jan van Opbergen.

"ALS U NOG VRIJE REISDAGEN OVER HEBT"

Mee in Mokum-wandelingen van 't Gilde Amsterdam bleken zo'n succes, dat besloten is het aantal medewerkers voor deze zomer sterk uit te breiden. Waren er vorig jaar zestig ouderen die als wandelgids optraden, het komend seizoen zullen dat er welgeteld negentig zijn.

Het fenomeen van rondleidingen door ouderen blijkt ook buiten de grenzen van de hoofdstad aan te slaan. (Daarbij moet eerlijkheidshalve gemeld worden dat ouderen in Middelburg al jaren geleden een dergelijk initiatief namen.)

In Deventer heeft de 68-jarige J. Janssen, die vorig jaar in zijn eentje rondwandelingen leidde, bijstand gekregen van een vierkoppig team van ouderen. Onder de titel "Kieken in de Koekstad" hebben deze ouderen tezamen vier wandelingen aan te bieden, die alle zo'n twee uur in beslag nemen.

"Kom kijken in de Keistad" is het motto dat de Amersfoortse ouderen hun rondleidingen hebben meegegeven. Eind mei is 't Gilde Eemland gestart met wandelingen op dinsdag en donderdag in het historische centrum van Amersfoort, maar dat niet alleen. In Amersfoort bestaat ook de mogelijkheid om onder begeleiding fietstochten van zo'n twintig kilometer te ondernemen.

Meer informatie Mee in Mokum:

tel. (020)221305, 's avonds (020)798408;

Kieken in de Koekstad:

tel. (05700)15805;

Kom kijken in de Keistad:

tel. (033)633924.

basiscursus

VOLKSDANSEN voor OUDEREN

start vrijdag 30 september.
tijd 9.30 - 11.00 uur
plaats activiteitscentrum
kosten f 25.00 pp
duur 11 weken

voor dames én heren vanaf 55 jaar.
bedoeld als kennismaking
met volksdansen.
mogelijkheid tot
doorstroming naar
bestaande groepen.

ZOEKERTJE

Ridder Onvervaard (wij zouden zeggen: Jan zonder vrees) trekt er op uit om twee draken te doden, die de omtrek van zijn burcht onveilig maken.

Als je ze ziet, *wij* hem een teken geven!

De schakel is een gezamenlijke uitgave
van de Centrale Venray en de Stichting
RISC, Welzijnswerk Ouderen.

Redactiecommissie:

de heer G. Schütte

zuster A.M. Wiegmans

mevrouw Th. Janssen

de heer J. Gerritsen

mevrouw C. Coonen

Redactie-adres:

Activiteitencentrum voor Ouderen

Kennedyplein 1

5801 VH VENRAY

Copy voor de volgende Schakel kunt U
insturen vóór 13 OKTOBER A.S.

